

ret, der bestaar af Mænd, som i mange Aar have deltaget i det politiske Liv og aabent vedkjendte sig at være Tilhængere af Alt, hvad Ministeriet har gjort paa dette Omraade, ogsaa den provisoriske Finantslov, saa forstaar jeg overordentlig godt, at det kunde være Ministeriet særdeles behageligt, om det, saalænge det endnu er ved Magten, kunde faae disse fine Venner til at give et Votum om det, som det og dets Venner altid have været enige om, og som de aldrig have lagt Skjul paa, at de vare enige om. Men jeg tror rigtignok ogsaa, at den høitærede Minister vil kunne forstaa, at dersom vi vilde have, at Udviklingen skal gaa i et alvorligt Spor og ikke skal ind i den rene Comedie, kunne vi ikke tjene Ministeriet i at gjøre det.

Rimestad: Jeg kan ikke negte, at det forekommer mig at være en noget eiendommelig Forhandling, der har fundet Sted her igaar og idag med Hensyn til disse Misligheder, ikke blot fordi der her ved 3die Behandling føres en overmaade vidtløftig og indgaaende Diskussion, der aldeles ikke knytter sig til noget som helst Vædringsforslag paa Finantsloven, men ogsaa fordi . . . . .

Formanden (Berg): Jeg maa gjøre den ærede Taler opmærksom paa, at, naar en Forhandling finder Sted uden Indsigelse fra Formandens Side, er den berettiget.

Rimestad: Ja, det forstaar sig, det er formelt berettiget, siden den finder Sted med Formandens Indvilgelse, men jeg kan ikke se Andet — det kan jeg for min Samvittighed ikke, hvad end den høitærede Formand mener — end at det forekommer mig ret eiendommeligt og har undret mig. Det kan heller ikke Andet end undre mig af den Grund, at Diskussionen her i høi Grad ikke blot har streift ind paa, men dvælet ved Anklager mod Ministeriet paa Basis af Forhør, som Ingen af os have haft Afgang til at blive bekendt med, ved Sigtelser mod Ministeriet for ikke at have anlagt Sag mod Alle dem, som ifølge disse Forhør ere skyldige, Noget, hvorom det ikke er muligt for Noget af os, der ikke have haft Afgang til Forhørene, at danne os nogen Mening (Modsigelse af Th. Nielsen). Har jeg haft det? (Th. Nielsen: De har ligget i Bureauet). Der har ikke for mig været nogen Afgang til at blive bekendt dermed, og den Omstændighed, at de Herrer oplæse eller referere løsrevne Stykker af Forklaringer under Forhørene, er aabenbart ikke tilstrækkelig til for nogen som helst alvorlig Mand at vække Overbevisningen om Berettigelsen af

den meget grove Sigtelse, at Aktionsordren ikke skulde være affattet med den Upartiskhed, som vi her i Landet ere vant til at finde med Hensyn til den kriminelle Retspleie. For saa vidt det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Buss) har — og jeg tror særlig — paaanket, at ikke Præstens Kone var bleven inddraget under Aktionsordren og, saavidt jeg forstod, meddelte forskjellige Forklaringer til hendes Ugunst, skal jeg bemærke, at efter hvad der er mig bekendt — selv kjender jeg som sagt ikke disse Forhør, men faar desværre nok rig Veilighed til at lære dem at kjende om nogen Tid — skal jo vedkommende Præst have henvendt sig til Inspektøren, da hans Mistanke var bleven vælt med Hensyn til disse mange Gaver, med Forespørgsel om, hvorvidt den Paagjældende kunde have Lov til at disponere derover, og skal fra Inspektøren have faaet et bekræftende Svar derpaa. Hvis det forholder sig saaledes, er det jo allerede en Forklaring paa, hvorfor der ikke er bleven lagt Sag an mod Præstefonen. Det er Noget, man ikke kan bedømme, naar man ikke kjender Forhørene, hvorvidt disse indeholde en virkelig Grund til at antage, at den Paagjældende vilde kunne dømmes, hvorvidt de ikke blot indeholde Noget, som kan vække Mistanke imod hende, men virkelig give Anledning til saa megen Mistanke, at hun vil kunne dømmes for et saadant Forhold. Det forekommer mig at være aldeles ikke paa rette Sted her at ville forsøge at reise en Diskussion om det, hvorom, som sagt, de Færreste eller næsten Ingen kan have nogen Mening. Jeg skal blot tillade mig endnu en Bemærkning om et andet Punkt, som den ærede Ordfører drog frem med Hensyn til Aktionsordren, forsaavidt han anlede over, at Tiltalen mod Mazanti alene angik det Forhold, at han havde misbrugt sin Stilling til egen Fordel. Jeg veed ikke, hvorledes Aktionsordren har lydt, men jeg vil antage, at den har lydt saaledes; men jeg holder mig temmelig overbevist om, at den Omstændighed, at Aktionsordren var affattet paa den Maade, efter hele den Maade, hvorpaa Domstolene i Pragis stille sig til Aktionsordrens Ordlyd — og som jeg vel har nogen Grund til at kjende lige saa godt som det ærede Medlem for Njøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holtstein) — ikke vilde have udelukket, at man kunde have dømt den Paagjældende ogsaa for Bedrageri, saafremt hans Forhold maatte findes at henhøre under Lovgivningens Bestemmelse om Bedrageri. Domstolene gaa altid ud fra, at, uden Hensyn til hvorledes Aktionsordrens Ordlyd er, det er de Handlinger, hvortil der maa være figtet i Aktionsordren, som foreligge Dom-